

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 21C/68/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715201117
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2016:8715201117.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad samosudkyňou JUDr. Monikou Šabl'ovou v právnej veci žalobcu: Raiffeisenbank, a.s., so sídlom Hvězdova 1716/2b, Praha 4, Česká republika, IČO: 49 240 901, právne zast. Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 36 856 584, proti žalovanému: C. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom P. G. XX, E. P., v konaní o zaplatenie 31.380,90 CZK s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 31.180,90 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 19,92 % ročne zo sumy 24.591,94 eur od 18.1.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 24.591,94 eur od 18.1.2014 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v celkovej výške 235,02 eur, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 67,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 167,52 eur, ktoré je povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 36 856 584 v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 6.2.2015 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 31.380,90 CZK spolu s príslušenstvom ako aj na náhradu trov konania.

Predmetný návrh odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 30.12.2012 Zmluvu o vydaní kreditnej karty, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky žalobcu (ďalej len „VOP“) a Obchodné podmienky pre kreditné karty žalobcu (ďalej len „OP“).

V zmysle článku II.1 OP poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky vo výške úverového limitu 50.000,- CZK, ktoré bol žalovaný oprávnený čerpať platobnou kartou alebo výberom v hotovosti v obchodnom mieste žalobcu. Podľa zmluvy sa žalovaný zaviazal čerpať peňažné prostriedky maximálne prostriedky do výšky schváleného úverového limitu. Žalovaný sa zaviazal splácať úver vo výške a spôsobom v zmysle článku VI.1 OP, v zásade tak, že bol povinný mesačne uhradiť žalobcovi aspoň minimálnu časť vyčerpaných peňažných prostriedkov (ďalej len „minimálna splátka“). Minimálna splátka bola stanovená v zmysle článku VI.2 OP.

V zmysle článku II.1 OP bol žalovaný povinný žalobcovi zaplatiť z vyčerpanej a doposiaľ nezaplatenej čiastky peňažných prostriedkov, ktoré mu žalobca poskytol, úrok. Úroková sadzba je stanovená ročne, pričom jej výška je určená žalobcom a zmeny budú oznámené na výpise z kartového účtu. Výška úrokovej sadzby je stanovená v aktuálnom platnom dokumente - Prehľad úrokových sadzieb Raiffeisenbank a.s., a to v súlade s článkom VII.3 OP.

Žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi aj poplatky v zmysle článku VII.4 OP, a to najmä poplatky spojené s vydaním a používaním karty, transakčné poplatky a poplatky za doplnkové služby, atď. Prehľad splácania úveru žalovaného obsahuje dokument - Súhrnný výpis z kartového účtu.

Žalovaný neuhradil minimálnu mesačnú splátku riadne a včas na základe čoho žalobca v súlade s článkom XII. ods. 2 písm. d) OP vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Žalovaný bol o tejto skutočnosti informovaný listom zo dňa 10.1.2014, ktorý mu bol odoslaný dňa 10.1.2014, v ktorom bol zároveň vyzvaný k okamžitej úhrade pohľadávky. Doručenie podľa čl. 7.8.1. VOP v tomto prípade nastáva piatym dňom od odoslania, prehlásenie bolo teda doručené dňa 17.1.2014. Žalovaný neuhradil ani časť pohľadávky žalobcu, pričom v žalobnom návrhu si žalobca uplatňuje pohľadávku vo výške 31.380,90 CZK, zmluvný úrok z omeškania, zákonný úrok z omeškania ako aj náhradu trov konania.

Žalovaný sa k predmetnej žalobe nevyjadril. Dňa 26.8.2015 telefonicky kontaktoval súd a uviedol, že jeho matka mu oznámila, že zo strany súdu bola vyzvaná, aby oznámila, kde sa žalovaný nachádza. Žalovaný uviedol, že sa dlhodobo zdržuje v Českej republike na adrese Biskupská 1141/8, 110 00 Praha 1 a žiada, aby mu všetky písomnosti boli doručované na túto adresu (viď úradný záznam z čl. 64 spisu). Súd následne doručoval žalovanému žalobu s prílohami na žalovaným uvedenú adresu, ktorá mu bola doručená dňa 4.9.2015.

Podaním doručeným súdu dňa 1.2.2016 žalovaný špecifikoval žalovanú sumu, pričom uviedol, že celkovú dlžnú sumu tvoria: nesplatená výška povoleného prečerpania, riadne úroky a ceny za úkony súvisiace so správou úveru v omeškani, všetky položky nachádzajúce sa v dokumente - Súhrnný výpis pohybov na účte, ktorý žalobca priložil k svojmu vyjadreniu.

Podľa čl. II. zmluvy sú OP pre vydávanie a používanie kreditných kariet a VOP žalobcu neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, s ktorými sa žalovaný oboznámil a súhlasil s nimi. V zmysle OP čl. X ods. 4 je žalovaný povinný uhradiť žalobcovi všetky poplatky spojené s vydaním a užívaním karty v zmysle aktuálneho platného cenníka. Vzhľadom na vyššie uvedené boli poplatky za vedenie účtu, výbery z bankomatu, upomienky a iné, účtované žalovanému podľa aktuálneho cenníka.

Čo sa týka špecifikácie jednotlivých poplatkov žalobca uviedol, že žalovaný vyčerpal z úverového limitu celkovo sumu vo výške 31.380,90 CZK, pričom dlh na poplatkoch predstavuje sumu vo výške celkom 1.295,45 CZK, na úhradu ktorých sa žalovaný zaviazal v čl. I. bod 4 Zmluvy o vydaní kreditnej karty. Poplatky boli žalovanému účtované od 3.2.2013 do vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru. Predložil súdu súhrnný výpis z účtu žalovaného, kde sú jednotlivé poplatky uvedené a ich popis je uvedený v priloženom Cenníku produktov a služieb. Väčšina poplatkov predstavuje poplatok za výber hotovosti z bankomatu a ich výška je určená kombinovaným spôsobom, jednak fixnou sadzbou vo výške 70,- CZK a jednak percentuálnou sadzbou z každého realizovaného výberu vo výške 1 % tak ako je to uvedené v položke 4.2 Cenníka produktov a služieb. Za prvú upomienku resp. výzvu k zaplateniu dlžnej čiastky bol účtovaný poplatok 500,- CZK.

Žalovaný sa k predmetnému žalobnému návrhu písomne nevyjadril napriek tomu, že tento mu bol riadne doručený.

Keďže v tomto prípade ide o konanie s cudzím prvkom, a to s poukazom na sídlo žalobcu, ktoré je v Českej republike a bydlisko žalovaného, ktoré je na území Slovenskej republiky, súd v prvom rade riešil otázku právomoci a príslušnosti súdov SR na konanie v tejto veci a tiež otázku aplikácie právneho poriadku, ktorý má byť použitý na posúdenie nároku žalobcu uplatneného žalobou.

Podľa kapitoly II. oddielu 1 čl. 2 bodu 1 Nariadenia rady (ES) č. 44/2001, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa kapitoly II. oddielu 4 čl. 16 bodu 2 Nariadenia rady (ES) č. 44/2001, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Z citovaných ustanovení vyplýva danosť právomoci tunajšieho súdu na konanie v predmetnej veci.

Podľa kapitoly II. čl. 3 bodu 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008, zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo

jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

Podľa čl. III. bod 20.20.1 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu právne vzťahy vzniknuté medzi klientom a bankou sa riadia právnym poriadkom Českej republiky, ak nie je dohodnuté inak.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákoníka, spotrebiteľskými smlouvami jsou smlouvy kupní, smlouvy o dílo, případně jiné smlouvy, pokud smluvními stranami jsou na jedné straně spotřebitel a na druhé straně dodavatel.

Dodavatelem je osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy jedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti.

Spotřebitelem je fyzická osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.

Podľa § 9 ods. 3 zák. č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov, ak si účastníci spotrebiteľskej zmluvy zvolili právo, ktoré poskytuje spotrebiteľovi menšiu ochranu jeho práv ako slovenský právny poriadok, ich vzťahy sa spravujú slovenským právnym poriadkom.

Z tohto ustanovenia nepriamo vyplýva, že voľba práva je neplatná vtedy, ak si zmluvné strany spotrebiteľskej zmluvy zvolili právo, ktoré poskytuje spotrebiteľovi menšiu ochranu jeho práv ako slovenský právny poriadok.

Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 OZ).

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 16.2.2016, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorý svoju ako aj žalobcovu neúčast' ospravedlnil a súhlasil, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Zároveň sa nedostavil žalovaný, u ktorého bola záhada v doručení predvolania z adresy, ktorú žalovaný uviedol v Prahe s tým, že zásielka nebola vyzdvihnutá v odbernej lehote. Súd považoval doručenie predvolania žalovaného za vykázané náhradným spôsobom a v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a v neprítomnosti žalovaného.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, a to výpisom z Obchodného registra žalobcu, Všeobecnými obchodnými podmienkami Raiffeisenbank a.s., Obchodnými podmienkami pre vydávanie a používanie kreditných kariet, Cenníkom produktov a služieb pre súkromné osoby účinným od 1.4.2011 ako aj účinným od 1.11.2012, Návrhom na uzatvorenie Zmluvy o vydanie kreditnej karty STYLE č. 1582897, súhrnným výpisom z účtu kreditnej karty, prehľadom úrokových sadzieb Raiffeisenbank a.s., Vyhlásením okamžitej splatnosti kreditnej karty z 10.1.2014, výpisom z poštovej knihy žalobcu z 10.1.2014, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

V konaní bolo nesporné, že medzi zmluvnými stranami bola uzavretá dňa 30.12.2012 Zmluva o vydání kreditnej karty, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky banky (ďalej len „VOP“), Obchodné podmienky pre kreditné karty (ďalej len „OP“) a Cenník produktov a služieb (ďalej len „cenník“). Žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške úverového rámca 50.000,- CZK, ktoré bol žalovaný oprávnený čerpať platobnou kartou alebo výberom hotovosti na obchodnom mieste žalobcu. Žalovaný sa zaviazal čerpať peňažné prostriedky maximálne do výšky schváleného úverového limitu. Úver žalovaný mal splácať vo výške a spôsobom tak ako je uvedené v článku IX. OP, podľa ktorých sa zaviazal jedenkrát mesačne splácať dlžnú čiastku vzniknutú čerpaním úveru kartou, t. j. vyčerpanú čiastku spolu s úrokom a poplatkami vždy aspoň vo výške tzv. povinnej minimálnej splátky. Povinnú minimálnu splátku banka stanovila v súlade s OP. V súlade s článkom X. OP žalovaný bol povinný platiť z vyčerpanej a doposiaľ nezaplatennej čiastky peňažných prostriedkov, ktoré mu žalobca poskytol, úrok. Úroková sadzba je stanovená ročne, pričom pre určenie jej výšky banka postupuje v súlade s podmienkami stanovenými v OP a výška ako aj jej zmeny budú oznamované vo výpise z kartového účtu. Úroková sadzba bola dohodnutá spôsobom tak ako je uvedený v článku X. bod 3 OP. Žalovaný bol povinný hradiť banke všetky poplatky spojené s vydaním a užívaním karty, pričom výšku, druh všetkých poplatkov stanovil cenník platný k dátumu ich splatnosti. Všetky poplatky boli

zúčtované na vrub kartového účtu. Žalovaný podľa tvrdení žalobcu vyčerpal z úverového limitu celkovú sumu 31.380,90 CZK, ktorú sumu tvorí nesplatená výška povoleného prečerpania, riadne úroky a ceny za úkony súvisiace so správou úveru v omeškaní, ktoré položky žalobca vyšpecifikoval v dokumente Súhrnný výpis pohybov na účte ku kreditnej karte, ktorý ako listinný dôkaz bol súdu predložený. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako bolo vyššie konštatované, boli VOP, OP a cenník, kedy žalovaný prehlásil, že sa s nimi oboznámil a súhlasil s nimi. Žalovaný podľa článku X. bod 4 OP sa zaviazal uhradiť žalobcovi všetky poplatky spojené s vydaním a užívaním kreditnej karty v zmysle aktuálne platného cenníka. Zo súhrnného výpisu z účtu kreditnej karty žalovaného mal súd preukázať, že tento uskutočnil výber hotovosti z bankomatov v mesiacoch február 2013 až august 2013 spolu vo výške 23.545,33 CZK, bezhotovostné platby predstavujú za mesiac december 2012 až september 2013 sumu 20.307,06 CZK, čo spolu predstavuje sumu 43.852,39 CZK. Žalobca si uplatnil zmluvné úroky za marec 2013 až december 2013 vo výške 4.966,22 CZK, úrok z omeškania za obdobie marec 2013 až december 2013 predstavuje výšku 88,33 CZK, úrok za výber z bankomatu predstavuje 238,96 CZK (poplatky za výber hotovosti z bankomatu a ich výška je určená kombinovaným spôsobom, a to jednak fixnou sadzbou vo výške 70,- CZK a jednak percentuálnou sadzbou z každého realizovaného výberu vo výške 1 % - strana 11, položka č. 4.2. Cenníka produktov a služieb). Fixné poplatky za výber hotovosti, poplatok - výber hotovosti, nedodržanie dátumu splatnosti a upomienky žalobca za obdobie február 2013 až október 2013 účtoval spolu sumou 1.295,45 CZK. Bonusy v prospech žalovaného, ktoré predstavujú jeho platby za obdobie január 2013 až október 2013 boli vo výške 19.060,45 CZK. Celková suma, ktorú si žalobca uplatňuje od žalovaného do dátumu odstúpenia od zmluvy predstavuje 31.380,90 CZK.

Žalobca zosplatnil ku dňu 8.1.2014 všetky finančné záväzky žalovaného voči žalobcovi a požiadal o okamžitú úhradu dlžnej čiastky 31.380,90 CZK. O vyhlásení okamžitej splatnosti kreditnej karty informoval žalovaného listom z 10.1.2014. O podaní tejto zásielky na poštovú prepravu súdu predložil listinný dôkaz. V súlade s VOP, a to konkrétne článkom 7. bodom 7.2. a bodom 7.8. sa považuje zásielka za doručenie piatym bankovým pracovným dňom po odoslaní zásielky pri tuzemskej zásielke. Žalovanému predmetné oznámenie bolo doručované na adresu do Prahy.

Z uvedeného súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná v prevažnej časti dôvodne, keď súd vyhovel žalobe a priznal žalobcovi právo na zaplatenie sumy 31.180,90 CZK (31.380,90 CZK - 200,- CZK), pričom nepriznal uplatnenú pohľadávku v celej výške z dôvodu, že žalobca si uplatnil v rámci poplatkov dňa 23.10.2013 za zaslanie upomienky resp. výzvy č. 1 na zaplatenie dlžnej sumy 500,- CZK. Podľa cenníka konkrétne strana 12 bod 7.1.1. za prvú výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky je poplatok 300,- CZK a nie 500,- CZK tak, ako je tomu v prípade druhej výzvy. Preto o sumu 200,- CZK priznal súd žalobcovi menej ako požadoval v žalobe.

Okrem žalovanej istiny požadoval žalobca zmluvný úrok vo výške 19,92 % ročne zo sumy 31.292,57 CZK od 18.1.2014 do zaplatenia, do ktorej sumy žalobca nezahrnul úrok z omeškania vo výške 88,33 CZK. V tejto časti súd rozhodol tak, že priznal žalobcovi zmluvný úrok vo výške 19,92 % ročne, avšak len zo sumy 24.591,94 CZK z toho dôvodu, že žalovaný ako spotrebiteľ nemôže byť niekoľkonásobne sankcionovaný za porušenie tej istej povinnosti, keďže poplatky v zmysle cenníka sú už súčasťou priznanej istiny ako aj samotný zmluvný úrok. Súd nepriznal zmluvný úrok 19,92 % od 18.1.2014 do zaplatenia zo sumy 238,96 CZK (úroky za výbery), zo sumy 545,45 CZK (poplatky za výbery), zo sumy 250,- CZK (poplatok za nedodržanie splatnosti), zo sumy 500,- CZK (prvá výzva na úhradu) a zo sumy 4.966,22 CZK (zmluvný úrok za obdobie marec 2013 až december 2013).

V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 35Odo 101/2002 z 24.3.2004, ktorý rieši otázku tzv. anatocizmu, a to branie úrokov z úrokov, kedy okrem iného v rozhodnutí uvádza, že v súlade s ust. § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie - pohľadávka od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Peňažný záväzkový právny vzťah je v právnej teórii všeobecne ponímaný buď ako hlavný alebo vedľajší. Vedľajším a akcesorickým peňažným záväzkovým právnym vzťahom je záväzkový právny vzťah úrokový, ktorý vzniká len vtedy, ak medzi účastníkmi existuje peňažný záväzkový právny vzťah hlavný. Úrokovým záväzkovým právnym vzťahom je záväzok (zmluvný alebo zákonný) zaplatiť veriteľovi určitú pomernú časť peňažného záväzku hlavného, spravidla určenú percentuálnou sadzbou. Občiansky zákonník a v nadväznosti naň aj Obchodný zákonník rozoznáva úroky a úroky z omeškania. Úroky z omeškania majú povahu sankcie za omeškanie dlžníka so splnením záväzku (§ 517 ods. 2 OZ). Platia sa popri vlastnom plnení stanoveným percentom z tej časti dlhu,

s ktorou je dlžník v omeškaní. Omeškaním teda nastáva zo zákona zmena obsahu právneho vzťahu (tým, že vedľa trvajúcej povinnosti splniť záväzok vzniká aj ďalšie právo a povinnosť) bez ohľadu na to, či dlžník omeškanie zavinil. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým a jeho vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku zaniká i akcesorický záväzok úrokov; pretrváva len povinnosť uhradiť už dospelé úroky. Tým, že včas nesplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať na dlžníkovi príslušenstvo z príslušenstva (v danom prípade úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) veriteľ nemá preto, že ani Občiansky, ani Obchodný zákonník mu takúto možnosť nepriznávajú, a teda nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Pokiaľ by bolo priznané veriteľovi bez ďalšieho aj právo úročiť zákonné príslušenstvo pohľadávky, je takéto právne posúdenie veci nesprávne.

V súvislosti s problematikou úrokov z úveru po zosplatnení úveru odvolací senát Krajského súdu v Prešove rozsudkom č. k. 6Co/190/2014-65 zo dňa 30.6.2015 vo svojich právnych záveroch judikoval, že zosplatnenie (default) úveru ako jednostranný právny úkon veriteľa zásadne mení dohodnutý úverový vzťah. Dohoda o uplatnení úrokov aj po zosplatnení úveru je odklonom od dispozitívnej normy zákona v neprospech spotrebiteľa, preto veriteľovi po zosplatnení úveru už nemožno priznať úroky z úveru, ale len úroky do zosplatnenia. Možno povedať, že na zmluvy o spotrebiteľských úveroch sa v zásade aplikujú ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, čo zodpovedá aj názorom z odbornej literatúry, kedy pri aplikácii Obchodného zákonníka na záväzkové vzťahy, ktorých predmet záväzkov je určený Obchodným zákonníkom, v dôsledku kogentného ustanovenia (§ 261 ods. 6 písm. d) - absolútne obchody) sa práva a povinnosti spravujú Obchodným zákonníkom. Pokiaľ je účastný v tomto vzťahu aj spotrebiteľ, a teda napr. pri spotrebiteľských úveroch, aplikuje sa aj Zákon o spotrebiteľských úveroch a režim Obchodného zákonníka v otázkach, ktoré Obchodný zákonník rieši, bude aplikovaný aj pri spotrebiteľskom úvere. Z ust. § 497 a ust. § 502 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. Záväzok zaplatiť úroky patrí k pojmovým znakom zmluvy o úvere, je jeho podstatnou náležitosťou. Vo vzťahu k dlžníkovi sa v ust. § 506 Obchodného zákonníka uvádza oprávnenie veriteľa spolu s odstúpením od zmluvy o úvere požadovať, aby vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Ust. § 506 Obchodného zákonníka vo vzťahu k ust. § 351 Obchodného zákonníka predstavuje špeciálnu právnu úpravu. Takýmto odstúpením sa menia len podmienky, za ktorých je dlžník povinný svoju povinnosť splniť. Dlžník už ďalej nie je povinný splniť dlh v lehotách a za podmienok dohodnutých v zmluve, ale na požiadanie veriteľa v plnom rozsahu (celú dlžnú čiastku s úrokmi). Povinnosť vrátiť veriteľovi dlžnú čiastku s úrokmi aj po odstúpení od zmluvy o úvere nepredstavuje sekundárny záväzok, ale záväzok pôvodný, ktorý sa odstúpením od zmluvy modifikoval vo svojej splatnosti. Povinnosť dlžníka pri aplikácii ust. § 506 Obchodného zákonníka zaplatiť úroky a dlžnú sumu nezaniká. Podobné závery prijal aj NS ČR vo svojich rozhodnutiach sp. zn. 33Cdo 113/2008, 32Cdo 2782/2009, 29Cdo 2606/2000 či 32Odo 420/2004. Požiadavka vrátiť poskytnuté prostriedky aj povinnosť platiť úrok z nevrátenej čiastky úveru aj po odstúpení od zmluvy je preto opodstatnená. V opačnom prípade by sa veriteľ, využívajúc oprávnenie dané mu zákonom, ktoré je dôsledkom porušenia povinností dlžníka, dostal do horšieho postavenia ako mal pred porušením povinností dlžníkom. Podobné závery vyplynuli i z dôvodov rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Obo 283/2003, podľa ktorých odstúpením od zmluvy o úvere nezaniká povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky, menia sa len podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť splniť (uvedené názory pre danú vec súd čerpal z vyjadrenia predsedu Obchodnoprávneho kolégia KS v Prešove k podnetu na prijatie zjednocujúceho stanoviska vo veci úrokov z úveru po „zosplatnení úveru“). Stotožňujúc sa s tým, že nepriznaním úrokov aj po dobe zosplatnenia sa dostáva dlžník do výhodnejšieho postavenia, keď nemusí ďalej veriteľovi plniť úroky, súd rozhodol o tom, že žalobca má právo na zmluvný úrok aj po zosplatnení úveru. V opačnom prípade by sa veriteľ, a teda žalobca, dostal do nevýhodnejšieho postavenia ako mal v čase pred zosplatnením úveru.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta, 2 Občianskeho zákona, dlužník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v prodlení.

Jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení; výši úroků z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis.

Pri výške úrokov z omeškania s ohľadom na to, že v právnej úprave ČR bol opakovane podstatným spôsobom zmenený mechanizmus výpočtu úrokov z omeškania, súd musí presne rozlišovať, kedy k omeškaniu došlo a venovať pozornosť prechodným ustanoveniam, aby úroky boli počítané správnym

spôsobom. Výška úroku z omeškania sa spravuje Nariadením vlády ČR č. 142/1994 Sb. v znení Nariadenia vlády ČR č. 180/2013 Sb. ak nastalo omeškania s plnením peňažného dlhu odo dňa 1.7.2013; výška (percentuálna sadzba) úrokov z omeškania sa nemení, zostáva rovnaká po celú dobu omeškania. Od 1.7.2013 výška úrokov z omeškania zodpovedá ročnej výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou pre posledný deň kalendárneho polroka, ktorý predchádza kalendárnemu polroku, v ktorom došlo k omeškaniu, zvýšenej o 8 percentuálnych bodov. Percentuálna sadzba úrokov zostáva a zostatne pre konkrétny prípad omeškania rovnaká aj keď sa neskôr zmení repo sadzba ČNB. Aktuálna sadzba úrokov z omeškania predstavuje 8,05 % (repo sadzba k 30.6.2013 0,05 % + 8 %).

Keďže sa žalovaný z dôvodu nesplnenia záväzku dostal do omeškania, žalobcovi vznikol zákonný nárok na uplatnený úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 24.591,94 CZK od 18.1.2014 do zaplatenia. Obdobne ako pri zmluvnom úroku, ani tu súd nepriznal žalobcovi úrok z omeškania za poplatky spojené s vedením a spravovaním kreditnej karty, za úroky súvisiace s výberom z bankomatov a kapitalizovaný zmluvný úrok.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 3 O.s.p. podľa ktorého, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti.

Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania, ktoré vyčíslil v žalobe, pričom si uplatnil náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok 67,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 167,52 eur za dva úkony právnej pomoci (príprava a prevzatie zastúpenia, písomné podanie na súd) á 61,41 eur, 2 x režijný paušál á 8,39 eur (rok 2015), všetko navýšené o príslušnú 20 % DPH, nakoľko právny zástupca žalobcu je platiteľom DPH. Uplatnená náhrada trov konania bola súdom priznaná, keďže bola uplatnená v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení.

Povinnosť žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania v celkovej výške 235,02 eur jeho právnomu zástupcovi vyplýva z ust. § 149 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove, v dvoch vyhotoveniach.

Ak nebude povinnosť uložená v rozhodnutí dobrovoľne splnená, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 - t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).